

СТРАТЕГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Ірина Стахів

к.е.н., доцент кафедри економіки та менеджменту

Анна Бойко

студентка

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)*

Фізична культура і спорт є невід'ємною частиною сучасного способу життя. У теперішніх умовах сферу фізичної культури суспільство використовує для різнобічного фізичного і духовного розвитку, зміцнення здоров'я, формування здорового способу життя та інше [1, с. 4].

Фізичне виховання є складником розвитку особистості. Воно спрямоване на забезпечення фізичного розвитку індивіда, зміцнення здоров'я, морфологічне і функціональне вдосконалення організму людини. Що більше розвинені фізичні і духовні сили людини, то вищим є рівень її працездатності і результативності праці. Отже, проблема фізичного виховання і сьогодні є актуальною та соціально значущою. Здорова людина є більш активною, мобільною, життєрадісною і загалом життєздатнішою.

Сфера фізичної культури як галузь виробництва фізкультурно-спортивних послуг – середовище, у якому створюється життєвий простір для реалізації спеціально-прикладних знань її працівниками, щоб задовольнити різноманітні потреби фізкультурно-оздоровчого та спортивного характеру соціуму, держави, певних верств суспільства, індивіда. Надзвичайно широкий спектр суспільних потреб і високі вимоги до кількісно-якісних характеристик створюваного продукту галузі є тими чинниками, що зумовлюють цільове спрямування діяльності системи галузі «Фізична культура і спорт», із виокремленням її підсистем із специфічними, лише їм притаманними завданнями, що дає змогу систематизувати й класифікувати профільний кадровий корпус, який забезпечує функціонування галузі в цілому, а також її підсистем.

Стратегічною метою відновлення та реформування сфери фізичної культури і спорту є:

- підвищення якості життя та рівня здоров'я населення;
- підтримання високого рівня працездатності людей;
- профілактика негативних соціальних явищ серед молоді;

– розвиток спортивної інфраструктури.

Однак необхідно чітко виокремити роль і місце держави в цій галузі спортивного підприємництва, інвестицій та благодійності. Усі ці напрями розвитку фізичної культури та спорту наявні, але чіткі межі їхнього втручання та ефективності досі не визначено.

Відомо про низку об'єктивних і суб'єктивних чинників, які гальмують подальший розвиток сфери фізичної культури та спорту, насамперед методологічні й правові чинники обґрунтування державної політики розвитку сфери фізичної культури та спорту. Відповідно, це стримує формування прозорого сектора спортивних послуг та його інноваційний розвиток.

У ринкових умовах головними компонентами соціально- економічного розвитку спортивної галузі є системна організація та перерозподіл сфери впливу на компоненти галузі спорту, управління, стратегічне планування.

Можна стверджувати, що сфера фізичної культури та спорту перебуває у фінансовій, інформаційній, інституційній, інфраструктурній та системній кризі [2, с. 76].

Головною відмінністю викладеного у роботі наукового підходу до теоретичного аналізу функціонування та розвитку сфери фізичної культури і спорту за умов ринку є розгляд системного впливу ринкових відносин на усі напрями та аспекти фізкультурно-спортивної діяльності у їхньому взаємному зв'язку.

Розгляд у роботі фізкультурно-спортивної послуги як системоутворювального елементу дав змогу визначити закономірності сучасного етапу функціонування та розвитку сфери фізичної культури і спорту в умовах ринку, а також виявити особливості та головні напрями впливу ринку на певні компоненти системи фізичної культури і спорту – оздоровчу фізичну культуру, масовий спорт, спорт вищих досягнень.

Список використаних джерел

1. Стахів І. М. Регулювання ринку спортивно-оздоровчих послуг в Україні : монографія / І. М. Стахів. – Львів : УП, 2017. – 200 с.

2. Ярова Н. Методи адміністративно-правового регулювання у галузі фізичної культури та спорту / Н. Ярова // Адміністративне право. – 2008. – № 11. – С. 75–78.